

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 035

Kasım 2006

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

İnsan, Dünya'nın ve Dünya'ya bağlı diğer boyutların kendilerinde mevcut olan pek çok çeşitli tesirlerine muhataptır... Bu tesirlere uyum göstermesi, hâkim olması, kullanması ve nihayet bu tesirlerin üstünde olması şarttır... Bütün bunların her biri ayrı ayrı birer gerekliliktir...

Bunun için; yaşamımız esnasında bir harekete başlamadan evvel, bulunduğumuz ortamın gerekliliklerini ve koşullarını iyice tahkik etmeliyiz... Bu tahkik bize, bulunduğumuz ortamın bilgisine sahip olmayı sağlar... Bulduğumuz ortamın bilgisine ne kadar sahip olabilirsek, elimizdeki imkânları ortaya koymada o kadar isabet kaydederiz...

Eğer duygularımız, düşüncelerimiz, isteklerimiz zayıf ve de nefsi seviyeden geliyorsa; bu, açık olan, denenmiş tatbikatlar ve düşünceler karşısında kendini belli edecektir... Planımızın yardım ve ikazları, bizim bu samimi davranışımızda bizi yalnız bırakmayacaktır... Böylece, eğer vicdan sesimiz, vicdan sesi olarak karşımızda ise, hareketlerimiz, düşüncelerimizin seviyesine çıkacak ve biz tatbikat yapmış olacağız...

Eğer çevremizden gelen küçük ikaz ve eleştiriler, bu tatbikatımızın ömrünü kısa kesiyorsa, bilelim ki, biz, bir vicdan sesinden değil, ince bir nefsanîyetten hareket ediyoruz demektir... Önemli olan Objektif kalabilmektir... Bunu becerebilirsek eğer, netice olarak, vicdani ya da nefsanî hareket ettiğimizi bizzat yaşadığımız olay bize gösterecektir...

Görülüyor ki; elimizde kesin bir terazi bulunması mümkün değildir... Tek çıkar yol, yaşamımız esnasında, vicdan sesimizin yönlendirmiş olduğu ortamdaki uygun icapları ve şartları görebilmek ve en uygununu yerine getirmektir...

Nefsanî olabilir ihtimali ile bu iyilik yapma hareketimizi durdurmamalıyız...

“Şeriat, bir tedris usulüdür...”

Dışta bulunan şeriat, şuuru kapalı, idraki az, daha ziyade his ve otomatizma realitesi içerisinde ihtiyaçlarını gidermekle meşgul olanlar için, en yüksek yoldur... Fakat uyanma devresinde bulunan kimseler için, bu dış müeyyide, ancak vicdanın ikazları şekline dönebilir... İşte iç şeriat doğmuştur...

İnsanın idrak ve vicdanının uyanması, birikmiş olan hakların meydana getirdiği bir liyakat neticesidir... İşte meşakkat, ıstırap, üzüntü ve elem bir bakıma budur...

Vicdan sesini duyan bir kimsenin aynı zamanda birçok şeyleri otomatik olarak yapmak mecburiyetinde olması, bir ıstırap kaynağıdır...

Burada anlamamız gereken en önemli husus; vicdanın hükmetme gücünün her şeyden üstün olduğudur...

Fikrin ve anlayışın kudreti, eğer fiiliyatımızın şuuru ile uygunsuzsa, bütün menfi tesirler yok olur...

Rablerin Rabbi olan İlâhî Plan, maddenin bilmediğimiz her türlü ince vasfından, yine bilmediğimiz en kaba vafına kadar, en iptidai, dar şuur içerisinde bulunan varlıktan, düşünebildiğiniz en geniş şuurlu varlığa kadar hepsi onun iki eli arasındadır...

Mukaddes kitap Kur'an, Ademin yaradılışından bahsederken, “Onu iki eliyle hâk etti” der... Bu ellerin gücü çok büyüktür... Bizim can noktamıza kadar uzanır... Mânâ olur uzanır, madde olur uzanır, tesir olur uzanır, zaman olur uzanır...

Varlığa en yakışacak olan ve ebediyen ifa edeceği vazife, Rablerin Rabbi olan İlâhî Plan'ın emrinde bir kul olmak ve onun tayin etmiş olduğu istikâmette seyretmektir...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

İstiklal Caddesi Mim Han No: 79 Kat: 5 - 34433 Beyoğlu – İstanbul

Tel: 0212 - 292 45 41 + 42 / Fax: 0212 - 292 45 50 / E-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / Web: www.mbavakfi.org.tr

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

İşte Vicdanımız öyle bir cevherdir ki, bütün neşriyatı ile Yukarıdan almış olduğu direktifi, insanın her zerresine taksim etmek ve onu salâha ulaştırmak vazifesini görür...

Vicdan, bir meleke değildir, ki onu kullanalım... Vicdanımız bizatihi kendimiziz...

Vicdan öyle bir husustur ki; fizik varlığımızın dar imkânları içerisinde, ruhi kudret ve enerjimizin, daima kendi hakikati istikâmetinde yürüyen, çoğalan, atılan ruhi enerjimizin bir ifadesidir... Bu ruhi enerji, aynı zamanda hakikat bilgisidir... Bilgidir... Onu hapsedemeliyiz... Onu örtmemeliyiz... Onu susturmaya çalışmamalıyız...

Vicdan zaten muhtelif şekillerde, mânâlar, güdüler ve itmeler altında devamlı olarak bizi idare eder...

Samimiyet, nefsanîyetin karşısında hakiki olarak vicdan kanalı ile ve iyi zamanlarında Sevgi kanalı ile kendisine verilmiş olan bilginin

galebe çalması, daima galip gelmesi için gösterilen cehttir...

İman ise; idraki mümkün olabildiği nispette, biricik Yaradan'ın, Kadir-i Mutlak olan Allah'ın bir cüz'ü olduğu yani onun sadık bir askeri bulunduğunu, hiçbir kıymetin, mevcut olan dünyanın, bedenli hallerin sağlayacağı ve sağlamış olduğu hiçbir kıymetin, hiçbir saadetin, hiçbir kudretin, hiçbir güvecin Kadir-i Mutlak Allah karşısında hiçbir değeri haiz olmadığını, tam manası ile anlamaktır...

Samimiyetimiz, Vicdanımız ve Bilgimiz karşısındaki durumumuzdur...

Samimiyetimiz, nefsimizin tevilsiz olarak ortaya konuluşu, foksiyonunuzun yerine getirilişi ile hakiki ihtiyaçlarımızın ortay çıkışıdır... (S.P.T.)

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

**Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY**

DIYOR KI ;

• **Kıyam etmek;** * görebildiğimiz, görmek istediğimiz olduğunun; * kaba vibrasyonun etkisini, maddeden aldığımız gibi birbirimizden de almakta olduğumuzun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:045)

***

• **Kıyam etmek;** maddenin vibrasyonel yapısallığını benimseyen varlıkların, alanlarında bu durumu çokça taşımalarından dolayı, aynı vibrasyonları sun'i olarak taklit etmekte olduklarının; * bu yüzden, neşriyatın bir misli daha yüksek olmakta ve örtülerimize bir kat daha eklenmekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:045)

***

• **Kıyam etmek;** bireysel olarak tesir dengemizin tam bir şekilde bir şey ifade etmeyeceğinin, topyekün bu ayarlamaya gitmemizin zorunlu olduğu konusunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:045)

***

Kıyam etmek; çabalarımızın, hedefe yönelmekten ziyade, alanın vibrasyonunu benimseme niteliğine bürünmekte

olduğunun; * göstereceğimiz yüksek seviyeli vibrasyonlar sayesinde

kendimizden uzaklaştıracağımız bu durumun, nedense bizlere her yönüyle cazip gelerek üstün çıkma gayesine ulaşma çabaları içerisinde olduğunun bilincine varmaktır... (MYP/C:046)

***

• **Kıyam etmek;** kaçındığımız konuları abartarak bünyelerimizde beslemekte olduğumuzun, oysa ki, onların, asıl olarak çok küçük cüsseleri ifade etmekte olduklarının **bilincine varmaktır...** (MYP/C:046)

***

• **Kıyam etmek;** sayısız geçirdiğimiz eprövlerin bizlere kazandırmış olduğu neticeleri bir kalemde silip atmak yerine, aldığımız hülasaları kullanmamız gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:046)

***

• **Kıyam etmek;** kendimizi hemen teslim ettiğimiz kargaşanın, önce boyutlarını görmeye çalışmamız gerektiğinin; * bizleri aşan hiçbir kargaşa olmayacağı gibi,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

üstesinden gelemeyeceğimiz zorluğun da varlığını kabul etmememiz gerektiğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:046)

***

- **Kıyam etmek;** denizin dibindeki çakılların ışıl ışıl olduğunun fakat suyu bulandırdığımız için onları göremiyor olduğumuz; * suya girmekten korktuğumuz için onlara ulaşamıyor olduğumuzun **bilincine varmaktır...**
(MYP/C:046)

***

- **Kıyam etmek;** kuşkusuz kendimizi aşmak istiyor olduğumuzun fakat aldığımız seviyenin zemini üzerinde öylesine oyalanıyor olduğumuzun ki, daha sonraki safhaların varlığını dahi unutupor olduğumuzun **bilincine varmaktır...**

(MYP/C:046)

- **Kıyam etmek;** realiteden realiteye geçişin, bir önceki realiteyi öldürmek yerine, aksine, onu en canlı haliyle tutarak yeni realiteyi onun içerisine yayabilmek olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:049)

***

- **Kıyam etmek;** her şeyin birbiri içerisine akışkan halde olduğunun; kesintiye uğrayan hiçbir husus olmadığının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:049)

ŞUURDA UYANIŞ (04)

Sn. Nurettin ERSOY'un irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Kaos bir düzendir... Ona kaos kavramını ekleyen bizim anlayamayacağımız bir düzen olduğu için biz ona kaotik düzen diyoruz... O kaosu, kaotik düzeni griftlikle özdeşleştirelim... Demek ki, griftlik = kaotik yapıdır... Yani beşeri zihnin, aklın, imkânların anlayamayacağı bir düzene kaotik düzen denir... Kaos bir düzendir ama fizik ötesi âlemin düzenidir... Buna griftlik diyor tebligatlar... Her şey her şeye sebep, her şey her şeyin sonucu, her şey her şeye hizmet eder... Yarattığı ikinci Yarattığı hammaddeye şekli veren Yarattığı tebligat nasıl ifade ediyor...

“Yaratılmış olan tek bir formdan hareketle (formdan söz ediyor, sonsuz öncede bir enerji düşünün ki biz ona Tanrı, Allah, anlayamayacağımız yücelikte bir ilahlık vasfı eklerken o formdan söz ediyor... Çünkü yaratılmadan önceye göre o form oldu... Kabalaştı ama bizim seviyeden baktığınızda ulaşılması mümkün olmayan sonsuz öncedeki bir yüceliktir o.) Tek bir formdan hareketle (yani yaratılmış o çeşitlemeye tabi tutmamış, yaratılmış o tek bir formdan çeşitlemeye girecek) muhtevasında sonsuz ihtimalleri beraberinde taşımış olduğunu (zihnimizin isyan edeceği kadar sonsuz ihtimaller düşünün hem büyük hem küçük, hem tekamüle ihtiyacı var hem yok, hem yüce hem değil her şey içinde) bu ihtimallerin ise sonsuz açılımlara sahip olduğunu (yayıyor,

kainatlar, kainatlar, alemler ve bilimin sonsuz genişlemekte olduğunu ifade ettiği evren böyle bir eylemin yanında bir toz parçası.) bunların her bir uzantısının ise değişik kainatlar içerisinde kendilerine kolayca yer bulabildiklerini tasavvur edebilmeye çalışırsanız eğer, içerisinde bulunduğunuz sistemin bütün komplikasyon görüntüsüne rağmen tek ana prensibe bağlı olduğunu sezebilirsiniz...”

Yaratılış hakkında bize bir ipucu sunuyor... Demek ki bizler Yaradan'dan söz edilecek olduğu anda veya bir düşünceye girdiğimiz anda lütfen lineer neticelerle meseleye bakmayalım, onu anlamayalım daha iyi, samimi bir şekilde bütün çabamıza rağmen, bütün cehtimize rağmen anlayamıyorsak işte o zaman Yaradan hakkında zihnimiz yavaş yavaş yaklaşımlar sağlayabiliyor... Çünkü o anlaşılmaz...

Yaratılmış olanın yaratılmamış olma ihtimali zaten sonsuz ihtimaller içinde var... Yaratırken öyle vasıflar yüklemiştir ki, onu da yaratan bu vasıfların içinde var... Bunu yaratanı kim yarattı? Bunu yaratan, bunu öyle bir vasıfta yarattı ki o vasfın içinde Yaradan'ını yaratma yetisi de var...

Buradaki sistem, bizim dünya tekâmül okulu kesafet titreşim seviyesindeki tatbikat sahasının sistemidir... Dünya sisteminden söz ediyor... Yani doğum prosesi ile geline, enerjinin aşağıdaki iki

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

tane fizik yapının birbiri ile ilişkisinden kaynaklanan bir araca bir bedene bağlanması ve doğum denilen varlığın çıkması ve ölümle neticelenen bir tatbikat sürekliliğinin, tekrarının adı bu sistem, dünya tekâmül okulu sistemi... İşte bu sistemin bütün komplikasyon karmaşık görüntüsüne rağmen aslında tek ana sebebe bağlı olduğunu sezmek bu bilgiyi iyi kavramakla mümkün... Nedir o bilgi? Tek bir enerji var... Biri yaratmış anlayamayacağım sonsuz öncede onu yaratmış ve ona yarat demiş ve o da o yaratılmış olan hammadde ile, üstün enerji ile çeşitli eserler, kreatif eserler, çeşitlilikler meydana getiriyor... İçinde sonsuz ihtimalleri taşıyor, içinde sonsuz açılımlara sahip, bunların her bir uzantısı değişik kâinatlar içerisinde kendilerine yer bulabiliyor... Âlemlerin ve kâinatların oluşumunu anlatıyor... Yani bu enerji ne yapıyor? Gelişmek için, geliştirecekleri sayesinde gelişmek için ve geliştirmek için önce fizik âlemler yaratıyor bunlardan bir tanesi dünya, zaman ve mekan enerjisi de dünyayı yaratıyor içine hayat enerjisiyle beşeriyeti ve canlılığı sokuyor başlıyorlar tatbikatlar yapmaya, ilahi yasalar, kanunlar çerçevesinde... Bu tatbikatlar sonucu aldığı feedback'lerle, geri enformasyonlarla yani bilginin kullanılır ve geri alınır mekanizması ile kendini de geliştiriyor tabii kendine ait olan varlıkları da geliştiriyor hem gelişiyor hem mükemmel gelişik, hem gelişime muhtaç hem de her şey olan bir şey...

Bizim rölâtif aleme hizmet eden beynimizle koyduğumuz Tanrı hakkındaki anlayışların hepsi rölâtiviteye tabi olduğu için en doruktur Tanrı, onun en gelişmiş olduğunu düşünüyorum dediğinizde 'ben size neye göre?' sorusunu sormak hakkına sahibim... Tanrı çok büyüktür, ne kadar? Dünyadan büyüktür, evet büyüktür, evrenlere sığmaz, evren nedir sizin için, evrenin ne kadar büyük olduğu fikrine göre mi Tanrı büyüktür, sizin için büyüklük kavramı ne ifade ediyor bütün bunları aşmak lazım... Artık en büyük, en yüce, en dorukta, en tekâmül etmiş anlayışlarımız Tanrı için geçerli olmayan anlayışlara dönüşmeli... Eğer dönüştürsek o zaman Tanrı'nın bizden beklediği ve bu kesafete ait en ileri anlayışı oluşturmuş oluruz... Ve dolayısıyla Tanrı hakkında hiçbir şey söylememeye başlarız... O ne en büyüktür, en yücedir, ne en adaletlidir deriz... Çünkü adalet anlayışınız nedir, adaletsizlik nedir ki, sizin anlayışınıza göre Tanrı onun üzerinde adaletli

4

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

olsun... Tanrı hakkında en ileri anlayış onun hakkında hiçbir şey söylememektir... Onun hakkında çok cümleler kurabilen insan Tanrı hakkında hiçbir şey anlamamıştır... O vardır, o bir enerjidir, anlayamayacağımız üstünlük vasıfta bir enerjidir, yaratılacak olana hürriyet kazandıran ve yaratılmış olana takviye olan ve hatta ona yön veren onu ileriye taşıyan bir enerjidir o... Ve dolayısıyla da Tanrı hakkında çok laf edenin yaptığı laf ebeliğidir... O hissedilir, o yaşanır, o bütün âlemlere sığmayacak kadar fakat her zerreye sığacak vasıftadır... Bunun içinde biri demiştir ki, **"Kah çıkarım gökyüzüne seyredirim âlemi, kah inirim yeryüzüne seyreder âlem beni, çıkarım gökyüzüne âlemlere sığmaz taşarım, inirim yeryüzüne âlemler içime sığar"** demiş... Hem içimize sığacak kadar zerre kadar küçük olan Yaradan hem sonsuz nitelikte yayılmış bir yücelikte olan Yaradan... Onu anlayabilmek için mutlaka zerrelimizin içine girmemiz lazım, buna içe dönüş denir, buna kalbe yolculuk denir, kalple hissedilir, lafla Tanrı ne anlatılır ne anlaşılır... Onun için Tanrı hakkında ileri seviyeli hissiyatlara anlayışlara bürünmüş bir varlık, bana Tanrı'yı anlat dediğinizde size öylece bakar... Anladın mı der... O bakışla anlatılabilir, o hissedilir, o öyle lafa, kelama gelmez...

"Her şey birbirinin devamı olarak ve birbirinin özelliğini taşıyarak kendisinden sonrakini meydana getirirken, öncekileri ve sonrakileri de ifadeten orada bulunmaktadır..."

İşte ikinci Yaratılışın basit, net, kuvvetli ifadesi... O tek olan, yaratılıp da yarat denmiş olan, sonsuz ince titreşimden, sonsuz kabalığa doğru kendini sonsuz ihtimallerle kâinatlar içerisinde tezahür ettiren Yaradan, bir önce yarattığı ile, bir sonra yarattığının ilişkisini böyle anlatıyor...

Diyor ki; her şey, birbirinin devamı olarak, birbirinin özelliğini taşıyarak kendisinden sonrakini yaratır... Yani meydana getirir... Öncekileri ve sonrakileri de ifade etmek durumundadır... Yani bu buradaysa, bir yaratılış kesitinde ise, sonsuz öncekileri de ifadeten buradadır... İşte bizler, Yaradan'ın temsilciliğini böylesine bir anlayışla ifade edebiliyoruz... Biz, Yaradan'ın tezahürleri olarak, ondan tezahür etmiş varlıklar olarak onu ifade etmek üzere buradayız... Onun için, "kendimizi bilirsek,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Yaradan'ı biliriz" ifadesi buradan kaynaklanıyor... Çünkü ben, O'ndanım...

Sakin ola ki, bu bilgiler ışığında, "ben Tanrırım" gibi adap, edep dışı bir yanılığa düşmeyelim... Onunla bütünleşme gayreti, böyle bir kusura düşerek ondan kopmaya bizi götürebilir...

"Ben oyum" ayrı, "ben ondanım" ayrı meseledir... Biz Yaradan'danız... Yaradan'ı temsilen, O'nu ifadeten buradayız... Öncekileri ve sonrakileri de ifadeten buradayız... Biz şu bulunduğumuz kesitteki Yaradan'ın tezahürleri olarak, Yaradan'ı ifadeten buradayız... Aynı zamanda da, bizden sonraki sonsuza giden tezahürleri de ifadeten buradayız... Yani sonsuz bir yolculuğun belirli bir zaman ve mekân kesitindeki enstantaneleriyiz... Flaş gibi düşünün... Yanmış sönmüş...

Bu hologram ifadesi, bu bilgiler ışığında daha iyi anlaşılır... Bu öyle bir hologram ki, birbirinin özelliğini taşıyarak kendisinden sonrakini meydana getirirken, öncekileri ve sonrakileri de ifade etmek... Çok güzel bir hatırlatma...

Bir hologram plakası düşünün, bunun içinde sonsuz kareler olduğunu düşünün, mikro kareler olduğunu düşünün... Bu hologramın tümünün görüntüsü, her zerrenin içinde aynen var... Yani şöyle düşünün, bir yağlı boya tablonun karşısına geçiyorsunuz kocaman çok detaylı bir doğa manzarası, nehirler, koyunlar, dağ, güneş, her şey var... Bunu kristal bir tablo gibi düşünün, kırılıyorsunuz, kum zerreleri kadar küçük parçalara bölüyorsunuz... Her kum zerresini alıyorsunuz, bir büyütle baktığınızda, o kırdığınız tablonun tümü, kırdığınız o zerrede aynen var... Bilimsel ifadeyle buna holografik sistem deniyor... Özel bir fotoğraf tekniği ile bu yapılıyor... Lazer desteği ile ona baktığınızda, bütünün aynısı en küçük zerrede aynen var... Bütünün aynısı olan o zerrelere bir araya geldiğinde, zerredeki aynısı bütünde var... Bu holografik yapı, sonsuz olanı parçaladığınızı varsayın, böyle çeşitlilik esnasında mikro kosmozdaki o parçalanmışlığı her birinde, o bütünün bütün özellikleri var...

Nasıl ki, bilmediğimiz ilk yaratılışta bu tek ve sonsuz Yaradan'a, yaratılmış ve yarat denmişse, bunun tezahürleri olan her zerreye de yaratılmışlığından dolayı yarat denmiştir... İşte bizler böyle bir bütünün burada yalnızlığının

haletlerini yaşayan ve zavallılık yanılığı içerisinde, acizlik yanılığı içerisinde büyük bir illüzyonun içerisinde yaşayan ve o bütünün çok önemli parçalarıyız... O'nu ifadeten buradayız... O, Yaradan dediğimiz, O, Üstün enerji dediğimiz ve salt Sevgi olan o enerji ile birlikte olun...

Hiç şüphesiz, yaptığımızın ve yapmakta olduğumuzun maksadını bilmek, bizleri, otomatik yaşayıştan ve dış tesirlerin oyuncağı olmaktan, şuurlu ve idrakli bir yaşayışa taşıyacaktır...

Entelektüel zihinler daima idrakli olduğunu, uyanık olduğunu, kendini bildiğini, maksatlı hareket edebildiğini, muktedir olduğunu yani yapabilme gücü olduğunu zannetmektedir... Oysa, daha derinlemesine bir inceleme; bizlerin, pek de öyle olmadığını, daha ziyade seçimlerimizin dış tesirler tarafından yönlendirildiğini, birçok noktada şuursuz, otomatik kaldığımızı, duygusal davrandığımızı, heyecanlara, kinlere, öfkelere mağlup olduğumuzu göstermektedir... O halde öncelikle kabulü gereken, idrakte ve şuurlu uyanık olmadığımız, ancak uyanmayı aradığımız, uyanmayı istediğimiz ve uyanmaya namzet olduğumuzun bilgisini kabul etmekten geçer...

Bir diğer konu, bilgi ve tahkik hakkındadır... Adeta diyebiliriz ki, insan mantığından, insan aklından, insan vicdanından geçmeyen hiçbir bilgi kabule şayan değildir... Bu bilginin doğru olmayışından kaynaklanmaz, o varlığın o bilgi ile olan ilişkisinden kaynaklanır... Bilgi bir enerji olmak hasebiyle her varlığa ihtiyacı oranında bir gerçeklik sunar, bu yüzden bilgilerin bizlere faydalı olması için bizler tarafından çok iyi anlaşılması, idrak edilmesi yani tatbikata konabilmesi ve dolayısıyla tahkik edilmesi gerekmektedir... Ancak öyle bilgiler vardır ki, bunların, burada bu hayatta bu şuurlu tahkiki mümkün değildir... Bunlara felsefelerde apriori veya önsel bilgiler denmektedir... Peki bu noktada ne yapacağız sorusu akla geliyor... Öncelikle iç onay dediğimiz durumla hareket etmek gerekiyor... Yani muhatap olduğunuz bilgiler sizde nasıl bir tesir bıraktı, nasıl bir etki bıraktı... İçinizde bir aydınlık, bir ferahlık, bir huzur, bir ilerleme mi bıraktı, sizlerde birtakım netliklere mi yol açtı, yoksa bir takım karmaşalara mı yol açtı...? Tahkiki bu noktada yapabilirsiniz...

(Devam Edecek)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (34)

Sn. Nurettin ERSOY'un irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

“İkazsız ve dürtüsüz bir gidişi anlamamız çok güç sizin...”

İkaz ve dürtü niçin geliyor, kendimizi bilmemenin getirdiği line kaymaları, yani şu istikamette gideceğime ben, bir başka arkadaşta şu istikamette gidecek, biri böyle gidecek herkes kendi istikametinde... Onun için herkesin yolu kendine... Bu istikamette gideceğime ben böyle saptım, kim saptırmış beni? Asıl kimlik özelliklerimi yakalasam, vazifemi yakalasam böyle gideceğim, sahte kişilikler dünyaya doğduktan sonra böyle saptırmış... Erkek adamsın böyle gitmelisin, bizim milletin örf ve âdetinde bu yoktur, bir sürü bana ait olmayan empozisyonlar beni böyle götürüyor...

Şimdi bu durumda ikaz ve dürtü şartı var, hemen Ruhsal İdari Mekanizma aman sen benim orada temsilcimsin, eşref-i mahlukumsun, sen beni temsilen ve bana verdiğin bir vazife sözünüle oraya gittin, o vazifeyi yap, benim buna ihtiyacım var... Üst şuurun yani Tanrı'nın, yani Yaradan, bize en yakın kısımlarında daha beşeri bireyselliğe döner onu alın yukarıya çekin Tanrı O... Üst şuurun alt şuura hükmü olduğu kadar, alt şuurun yani bizlerin, üst şuura tesiri yabana atılmamalıdır... Yani diyor ki, ne Tanrı sızdırabilir, ne siz Tanrı'sız yapabilirsiniz... Ne demek bu? O sızdırırsınız...

Şimdi böyle bir durumda birinci derece yaşamı kolaylaştırma var, çünkü niye? Sen doğru hedefe gidiyorsun, vazifeni de aşağı yukarı icra ediyorsun... Tutumun hayat içerisindeki, olaylardaki tutumun aşağı yukarı enkarnasyonda giydiğin tutumu aynı... Ana özelliğin aşağı yukarı aynı, davranış biçimin aynı, merkezin aşağı yukarı aynı merkezi yakaladı, ben duygu merkezini kullanıyorum, ben akıl merkezini kullanıyorum, ben hareket merkezini kullanıyorum, gibi aşağı yukarı onu da yakalamışsın, dominant olan diğerlerini flu kullanıyorsun, yukarının artık sana ikazı niye olsun ki? Hatta o sırada Rahman ve Rahim olan tepene biniyor... Diyor ki hadi yürü kulum diyor... Önünde ne kadar mânia, taş, toprak varsa ayıklanır... Hadi şimdi kendini bilmenin

sonucunda ne olacak, beşeri manada bu olacak... Daha üst manada ne olacak? Bu sefer fiziki imkânları kolayladık, rahatlattık, ıstırapsız ve fizik imkânlı bir hayat doğdu... Daha yüksek seviyede bu sefer Yaradan'ın imkânları devreye giriyor... Müteal imkânlar, sonsuzdur... Onu da yakaladın, daha yukarıda daha sonsuz imkânlar var...

En sonunda bir yere çıkıyorsunuz ki bireyselliğin yavaş yavaş yok olduğu bir noktada ferdi tekâmül kavıyor... Ferdi tekâmül artık ben külliye nasıl hizmet ederim meselesi başlıyor, çünkü bizim kendimizi bilerek meydana çıkardığımız şu asli özelliklerimiz hep külliye hizmetin taahhüt maddeleridir... Bir süre sonra ben kendimi bilmeyi de önemsemiyorum kardeşim, ben kendimi niçin bilmek istiyorum, ben kendimi işte insanlıktan başlıyor, insanlığa hizmet için diyor, yayıyor... Ondan sonra diyor ki, bütün Yaradan'a hizmet için yaptım bunu diyor... Daha da yayıyor, en sonunda hiçbir şey yok... Ne hizmet var, ne küllilik var, böylesine her şey nötr... Ne orada mükemmel Tanrı var, ne de mükemmel olmayan Tanrı var... Ne varsa onun içerisinde, her şey var ama... Tekâmül gereği de var, gereği de yok, mükemmel Tanrı da var, mükemmel olmayan da var, küçüğü de orada, büyüğü de orada, her şey var, hepsi onun içinde... Hiçbir şey diğerinden ne kötü, ne iyi... Dünyaya indiğimiz için biz bunları böyle algılıyoruz... Her şey olması gereken gibi... Sadece orada ne var? Her şey birbirini geliştirmek için, birbirine ivme kazandırmak, yani birbirinin gidişine hizmet etmek için var...

Yaradan'ın her zerresi enkarnasyon alanımızdır... Ve Yaradan'ın sonsuz bünyesindeki her zerre bir önceye göre enkarne olmuş ve bu bilgiler dâhilinde tatbikat yapmaktadır... Ve her zerre diğer bir zerreyi bu vesile ile geliştirici, tekâmül ettirici, bir ileriye taşıyıcıdır... Ve Tanrı'nın bünyesinde tamam, bitmiş, gelişmiş, koy bir kenara denilen olmuş armut misali bir zerre yoktur... Çünkü sonsuzlukta hangi mertebe bitmişlik, mükemmelliktir ki? Sonsuz diyoruz, o bize ait bir zavallılıktır... Sen çok mükemmel bir insansın,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

sen değilsin, sen iyisin, sen kötüsün... Bunlar bizim izafi, rölâtif, illüzyon, neye göre şekliyle ifade edilir... Hepsinin koyun kâinat kabına, hepsi birbirini geliştirici, hepsi birbirine hizmet edici, hepsi iyiyi daha iyi yapan kötü, onun altındaki kütü ona göre iyi, oda onu daha iyi yapmak için... O külliyyi yakalamak bizim hedefimiz... Kendini bilmeyi külli anlayışa gidişle bütünleştirmemiz şart... Çünkü bunu yapamazsak kendini bilmek çalışması ego besleyici, ego doyurucu, herkesten daha iyi bilen zannına düşürücü olur... Bunun adı da başka bir sahte kişilik tuzağıdır...

Ben arındım, ben egomu sıfırladım diyebilmek kadar kendini bilmezlik yoktur... Böyle bir şeyin mümkün olmadığını bilmek, aslında çok büyük bir erdemlilikdir... Dolayısı ile meseleye skalatik bir açıdan bakarsak mümkün olduğu kadar kendimizi iyi bir yere oturtmamız, o oturtacağımız yerdeki durumumuzu iyi tespit etmemiz, fotoğraflarımızı çekmemiz ve muhtemel nereye çıkılabiliyorsa orayı hedef alıp oraya sevk olmamız gibi bir mütevazı gidiş içerisinde olmamız lazım...

Kendini bildiği anı nasıl fark eder insan? Bunu tespit etmek önce bir kere kendini bilmenize engel olanların tespiti, teşhisi, hedefiniz, tutumunuz, yani asıl kimlik özelliklerinizin ne olduğunu tek tek analiz edip, sentez edip onlar üzerinde bir bilgi sahibi olmamız lazım... Ondan sonra onların negatifine düşmenin ne olduğunu, pozitifinde olmanın ne olduğunu, negatif mi, pozitif mi olduğunu içimizdeki hangi reaksiyonların vuku bulduğunu ve bunlara nasıl duyarlı davranacağımızı, bunları bilmemiz lazım... Yoksa kriterleri bilmek zaten bu sonsuz olan yolculuğun sonunda alınacak bir cevaptır...

İçgüdü dediğimiz, yani sezgisel kanalla aldığımız, biz ona vicdani kalan diyoruz, aldığımız her ihtar, her tavsiye, her işaret bizim için duyarlılıkla üstünde durmamız gereken ve bizi kendini bilmede çok büyük yol aldıracak olan hadiselerdir... Bunlara özen göstermek şart... Bunlar içerisinde biz hakiki sezgi, hakiki vicdan sesini daima karıştırırız... Neyle karıştırırız? Mesela bir yumruk attınız, ondan sonra gece birisi size diyor ki yattığınızda hay Allah yapmasaydım, biri diyor ki iyi yaptın ya o sana vuracaktı sen ona vurdun... Senin kim olduğunu bilsinler... Bundan sonra sana saygı gösterebilir, vs... şimdi bu ses, genelde çok sizin

yaptığınız yanlışı tasvip eden bir sestir ama genelde sezgiler bu seslerle hep karışır... Yani size onay veren her ses sezgi değildir... Yani hakiki vicdan kanalından gelen, hakiki Yaradan'ın sesi değildir...

Kendini bilme konusunda bir adım attığınızda sizin o yanıltıcı sesi biraz daha hakikat sesine getiricidir... O hakikat sesine gelince siz kendini bilmede bir adım atarsınız, onun daha da sesi yükselir, derken kısır döngü derler ya biri diğerini geliştirici tarzda siz öylesine bir rahmet içerisine girersiniz ki artık yavaş yavaş yolunuz sizin gitmeniz gereken şekle dönüşür... Ama sabır lazım, istek lazım, kabul lazım, kabul nedir? Ben kendimi bilmiyorum, bilmem de çok kolay değil... Bu kriterleri yakalamak çok zor...

Bir varlığın asıl ailesinden yani şu an Yaradan'a ait olup da şimdilik farkında olmadığı, uzanamadığı bölümünüzden bir varlığa yardım elinin uzatılmadığı, uzanılmadığı hiçbir an yoktur... Az veya çok mutlaka o Rahman ve Rahim olan varlığın tepesinde daima vardır... O'nun yok gibi görünen şekli varlığın onu algılayamamasından kaynaklanan bir durumdur... Yani Rahim ve Rahman olan Yaradan'ın uzattığı el her varlık için, bütün imkânları ile vardır ve bu rahmetten, bu yardımdan, bu uyarandan faydalanamayan varlık ancak ona uzanma, onun sesini duyma yetisini ortaya koyamayan varlıktır... Yani kendini tanıma yönünde daha henüz beceri gösteremeyen varlıktır... Yani onunla olan iletişimini geçici bir süre kopartmış, azaltmış, minimuma indirmiş bir varlıktır... Dolayısıyla bir varlığın yaşam içerisinde sahte kişiliklerden kaynaklanan olmaması gereken halleri yaşamasında ona el uzatılmadığı bir an yoktur... Yalnız varlığın kendini bilme ve kendini tanıması sonucu bu ses ile olan haşır neşirliği veya alışverişi çok yoğunlaşır... Yani Yaradan'ın o Rahmeti kendini bilen varlığa çok daha yoğun, çok daha belirgin ve net bir şekilde ulaşır... Kendini bilemeyip de daha henüz kendini bilme yönünde bir beceri gösterememiş bir varlık ise bu sesi duymada güçlükler içerisinde... O, Yaradan'ın o ulvi ve yüksek seviyeli yardım elinin sesi yerine daha çok kendine ait olmayan sahte kişiliklerin sesi ile haşır neşirdir ve onları onunla daima karıştırır... İçimizdeki ilahların sesini susturmamız lazım... İçimizde konuşan Tanrı'nın tahakkümüne son vermemiz lazım... Bunlar yenilir yutulur lokmalar değil... Bunlar bizi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Tanrısızlığa, inançsızlığa, ilahsızlığa götürücü değil... İnançlarınızı ayıklayınız... Bu inançsızlık değil... Kırpık, bölük pörçük, karmakarışık olan, o neyin ne olduğu belli olmayan bir ilahlar karmaşası içerisinde ve onların sesi ile sürekli vır vır, dır dır'larla haşır neşir olan bir iç

dünyamız, bir manevi hayatımız, bir görünmeyen yönümüzdeki varlık yapımız var, bunları sadeleştirmek zorundayız... O kadar çok bize empoze edilmiş Tanrı kavramı, ilahlar grubu var ki bunların hangisi ile diyalog içerisinde olacağını o varlık da bilmiyor... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK !

☉ MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI HANGİ AMAÇLAR İÇİN KURULMUŞTUR?

Merkez Bilgi Alanı Vakfı bir ruhsal vazife vakfı olup, insan varlığının gerçek doğası esas olmak üzere yaradılış, varlık, evren hakkındaki ışığın yayılmasına, kendini bilme, kendini tanıma çalışmaları yaparak varlıklarıyla ilgili anlayışlarını yükseltebilmelerine katkıda bulunmak, bu bilgilerin dejenere edilmelerine engel olmaya çalışmak, insanlar arası yardımlaşma, dayanışma, birlik-beraberlik, gerçek sevgi, sade-hoşgörü, gerçek sabır, gerçek dostluk, gerçek samimiyet, esneklik ve uyum, bilgelik, mutluluk gibi değerlerin güçlenmesi ve yaygınlaşmasına vesile olmak; Bilgi ve Sevgi Enerjilerinin ışığı, gücü ile tanışmalarına, mantal gelişim, mantal beslenme faaliyetlerine devam etmek, insanların;

Ben kimim?

Niçin buradayım?

Hayatımın amacı nedir?

Nereden gelip, nereye gitmekteyim?

Geldiğim yere karşı sorumluluklarım nelerdir?

Hizmetim neyedir?

gibi sorularına cevaplar bulabilme imkanlarını sağlamaya çalışmak üzere kurulmuştur.

Merkez Bilgi Alanı Vakfı'nın;

İşığı Bilgi, Yolu Sevgi, Hedefi Vazifedir.

İyi bakabilmeye, baktığını görebilmeye, gördüğünü anlayabilmeye, anladığını bilebilmeye, bildiğini idrak etmeye çalışır ve idrak ettiğini sunarak insanlarla paylaşır.

Hissi ile beslenen aklını, akli ile beslenen vicdanını, vicdanı ile beslenen idrakini kullanmaya çalışır.

Gerçek dostluk; uzanan eli görüp, ona dokunup birlikte yürüyebilmektir. Gerçek dostluk; uzanan ele uzanabilmektir.

Gerçek dostluk; sevgi ışığında, sabrın fanusunda mutluluğa uzanabilmektir.

Merkez Bilgi Alanları, beşeriyetin evrimsel bir sıçrama yapacağı. Bir üst oktavın bilgisine ulaşma ihtiyacını gösterdiği "Dönüm Noktaları"nda kendilerini var ederler. En önemli vasfı, Bilgi'ni kesintisiz ve uğraksız aktığı ve varlıkları mutlak surette hedefe yöneltip kilitleyen bir alan oluşudur.

Merkez Bilgi Alanları kendisi ile temas eden varlıkları, evrimsel sıçrayışa doğru hızlı bir tırmanışa, bilgi ve bilgelik yolunda hızlı bir ilerleyişe sevk eder. Dünya evrim ortamına göre bir veya birkaç üst realite titreşimlerini taşırlar.

Merkez Bilgi Alanları içerisinde Sevgi ve Bilgi enerjilerinin o skaladaki beraberlikleri, alan mensuplarını bir üst realiteye taşır. Yüksek ruhi mertebelerin tesirlerini beşeriyete sızdırma vazifesini yaparken, önemli bir giriş kapısını meydana getirmiş vaziyettedir.

Merkez Bilgi Alanı Vakfı;

Bilginin kesintisiz ve uğraksız aktığı ve mutlak surette hedefe yöneltip kilitlediği bir Merkez Bilgi Alanıdır.

☉ KISSADAN HİSSE...

Yaptığın her şeyde en mükemmelini yapmaya ne dersin? Bir şeyi iyi yapabilmek için, o konuya tam olarak hâkim olana kadar üzerinde çalışmaya devam etmelisin. Neden bu ruhsal yaşamda mükemmel sonuçları sadece yüzeysel olarak uğraşarak alabileceğini sanıyorsun? Yüzeysel olarak uğraşmaktan vazgeç ve işin içine tüm kalbinle gir. Yaşamda o şey her ne olursa olsun, sen onu uygulamaya koyup nasıl işlediğine bakmazsan, hiçbir şey hayatiyet kazanıp senin bir parçan haline gelemez. Hemen şimdi, bu ruhsal hayatı yaşama sanatını uygulamaya başla ve eğer hemen sonuç almazsan ümitsizliğe kapılma. Sadece kuralları uygulamaya devam et; sonunda bunun nasıl harika bir şekilde işe yaradığını göreceksin. Kendini ona tamamen adamayı istediğin zaman, yaşam gerçekten harikadır...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

“İÇİMİZDEKİ KAPILARI AÇMAK”

Eileen CADDY